

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XVI. Quomodo Judaei Christianos iterum aggressi, poenas dederint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐκκλησία εἰργάσας ἀλότερον γραμμένως
τῷ φρονέντι τὰ Χειρά, φόνοι οὐ μάχαιραι,
ταῦτας τοῖς πλευραῖς κατέβατα πέπαντας
τούτους επειδὴ καί τοις Πτολοπόντοις, οὐ πα-
ντας οὐδὲ τὸ δέκατον, καὶ θεοδοσίας τὸ έκτον, οὐ
μάχαιρας, ηπειρῶν χρών.

Κεφ. 15'.

Α: πάλιν ιεράσιοι φρόντισαν τοὺς πλευραῖς συμμίχαττος
δίκαιας τοῖς Γεν.

O'λιγοί δὲ μὲν τὸν δέκατον, ιεράσιοι
παλινάποτα καὶ χειρισμῶν προξενα-
ίς, δικαίων δέκαστον ἐν ιμεραδε, οὐτω κα-
λευρητόπω, δικαίων μεταξὺ χαλκίδος
χαλκίδος τὸν συνέδια, ιεράσιοι συνοίησα-
ντοις πατριμονίου επειδὲ λεπτοί ποιοί καὶ πολλὰ σὺ-
νταχθέντα ποιεῖντες, τοῦ μέθης ἔξα-
ραστος, χειρισμός τε καὶ αὐτον τὸν Χειρόν τὸν
τοις πατριμονίοις διέσυρην γελῶντες τοὺς σω-
ρούς επιπληκτότας ἐπειδὴ σαρωμένω,
ζεύστην πέπενόσαν πατείον χειρισμὸν συλ-
λεγέμοις, σωρῷ πρεσβύτορος αἴπερέ-
ματος καὶ τετράτον μήν καταγελῶντες καὶ
χριστοῦ οὐλες διέσελεν μετ' εποιητούς καὶ τῷ
φροντὶ οὐσάντες, τὸ πατείον ηγίσαντο, ὡς το-
νεῖν ἐπειδὴ τέτω χαλεπῷ μην συμπληγα-
μένῳ απολύτε καὶ χειρισμῶν ἐγένετο. γνώσ-
μενοῦ τοτοῖς κεφαλέσι κατεσάν, ἐπειδὲ λη-
πτῆ τῷ παρχιανόρχιον, αναζητοῦσα
οὐ πιστοῖς πιστοῖς σαράντος καὶ επτάσοις ἐκεῖ-
δαιοις δίκλινοις ἐδοσαν, ἦν πατείοις ἐμα-
ρρυσαν.

Κεφ. 16'.

Προπληνοῦσκόπον γεννατεῖντο, καὶ οὐδὲ τοῦ γεννούσατο τοῦ πα-
τέρος αὐτοῦ μελλοντοῖς βαπτίζειν τὸν ἀπα-
τεῖοντα ιερόν.

Kαὶ μέτον χειρόν τὸν δέκατον, καὶ τῷ ναυαγί-
αν Πτολοπότοις χρύσανθος, ἐπειδὲ
ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐκκλησιῶν πρέστας, ἐπειδὲ
ληπτοῦσας τοιαύτας μοναξίας καὶ πλίνθα,
ἐπειδὲ αὐτοῖς αὐγάστους μηνοῖς διεδέξατο
δὲ τοῦ Πτολοπον Πατέλος. δικαίων πρωμαῖκον διδάσκαλον τῷ μη-
στατα, τολμά χαίρεντη ρωμαῖκη Φρό-
ντος φωνή, ἐπὶ τοῦ ασκητικον ἐπειδὴ βιον-

A Ecclesiæ non mediocre attulit pro-
brum. Etenim ab instituto Christiano-
rum proflus alienæ sunt cædes & pugnæ,
& quæcunque alia ejusmodi. Gesta iunt
hæc anno quarto Episcopatus Cyrilli,
Honorio decimum & Theodosio sex-
tum Consulibus, mense Martio, tem-
pore jejuniorum.

CAP. XVI.

Quomodo Iudei Christianos iterum
aggressi, pœnas dederint.

Aliquanto post Iudei absurdæ qua-
dam & impia adversus Christianos
rursum moliti, pœnas dederunt. In loco
inter Antiochiam Syriæ & Chalcidem
sito, qui Inmetar nominatur, Iudei
dum ex more ludicris quibusdam sele-
oblectarent, multaque inter ludendum
absurda facerent, temulentia abrupti,
Christianis ipsoe adeo Christo illude-
re ceperunt: & crucem deridentes &
eos qui in cruce spem suam collocarunt,
hujusmodi facinus aggressi sunt. Com-
prehensum quendam puerum Christia-
num cruci alligantes suspendunt. Et ini-
cio quidem irridebant eum ac sub-
lannabant. Postea vero in furorem
versi, puerum verberibus ad mortem
cæciderunt. Hanc ob cau-
sam grave certamen inter Iudeos &
Christianos exortum est. Cumque ea
res nuntiata fuisset Imperatoribus, man-
datum est Provinciæ Rectoribus, ut fa-
cinoris hujus auctores perquisitos sup-
plicio afficerent. Ita Iudei qui illic de-
gebant, sceleris quod per ludum admi-
ferant, pœnas persolverunt.

CAP. XVII.

De Paulo Novatianorum Episcopo, & de
miraculo quod ab eo perpetratum est, cum
impostorem Iudeum baptezaret.

Per idem tempus Chrysanthus No-
vatianorum Episcopus, cum per se-
pream annos religionis sua Ecclesiæ gu-
bernasset, ex hac vita discessit, Monaxio
& Plintha Consulibus, die septimo Ca-
lendas Septembribus. Huicin Episcopatu
successit Paulus: qui prius quidem
Latine eloquentia doctor exstiterat:
Postea vero abjectis Romanæ lingua
studis ad monasticam vitam transierat:

Y y